

Na vaše dotazy odpovídá prof. MVDr. Z. Knotek, CSc.

Veterinární poradna

U pětiletého psa, výmarského ohaře, pozorujeme potíže na pravém oku. Nejsme si vědomi, že by pes utrpěl nějaké zranění, ale zdá se nám, že je oko v poslední době velmi suché. Veterinář nám zatím poradil zvlhčovat je roztokem boritanu. Nevíme ale, zda nebude nutná komplikovanější léčba nebo operace. Jakou máme naději, že se podaří oko zachránit? L. T., Ostrava

Je možné, že se jedná o onemocnění označované jako keratokonjunktivitis sicca. Existuje celá řada příčin tohoto onemocnění u psů, ale nejčastěji se jedná o imunitně podmíněnou poruchu. U pacientů bývá prokázána přítomnost reumatoidního faktoru a určitých protilátek. Jednostranné postižení bývá pozorováno i ve spojitosti s vrozenou vadou, především u drobných plemen psů. Keratokonjunktivitis sicca může být vyvolána i některými léky nebo postižením nervového systému. V dnešní době lze považovat spíše za vzácnou příčinu nedostatečnou protekci štěnat proti psince. Původně nenápadná porucha se může postupně rozvinout do závažného onemocnění oka. Hrozí ulcerace rohovky, postižení dalších struktur oka a slepota. Orientačním vyšetřením je provedení Schirmerova testu se speciálním proužkem papírku, který se vloží pod víčko. Sleduje se rychlost postupného navlhčení a vysychání. Klasická udržovací terapie bývá založena na opakovaném zvlhčování běžnými oftalmologickými roztoky, k dispozici jsou i umělé náhrady slz. Ty obsahují především metylcelulózu, etylcelulózu, dextran, a polyvinylalkohol. U psů se velmi často používají i oftalmologické masti, které nevyžadují tak časté podávání. V případech imunitně podmíněné keratokonjunktivitidy se používá i lokálně podávaný cyklosporin. Úspěch této léčby lze do určité míry odhadnout i na základě zmíněného Schirmerova testu. V určitých situacích je možné použít i steroidy, ale je nutné nejdříve provést test s roztokem fluoresceinu, aby bylo možno vyloučit ulceraci rohovky. Přesnější prognózu bude možno vyslovit až po důkladném oftalmologickém vyšetření.

Zajímalo by mne, zda je možné dát vykastrovat fenku retrívra ve věku dvou let. Nevadí, že ještě nikdy neměla štěňata? K.R., Kolín

Kastrace feny v tomto věku není spojena s žádným velkým rizikem. U mladé fenky lze předpokládat nekomplikovaný průběh operace včetně bezpečné anestezie. Dřívější představy, že fenka musí před kastrací prodělat alespoň jeden porod, jsou už dnes překonány. Hlavní je celkový zdravotní stav.

Můj šestiletý pes trpí vážným poškozením páteře. Stav se v posledních dvou měsících hodně zhoršil. Byla nám doporučena operace. Snažil jsem se získat co nejvíce informací a dočetl jsem se, že operace nemusí vždy dopadnout dobře. Obavu mám hlavně z období po operaci, kdy prý psi trpí poruchami vyměšování. Jaký je váš názor? Máme podstoupit riziko operace, i když výsledek není jistý? H. N., Ml. B.

Péče o pacienta po náročnější ortopedické operaci klade na majitele vždy velké nároky. V prvních dnech se jedná především o nutnost vyrovnat se s novou situací, kterou představuje skutečnost, že pohyb psa může být úplně narušen. Komplikovaný může být i v prvním období příjem potravy a náročná je zajištění venčení pacienta. Pečlivý přístup k rekonvalescenci psa vyžaduje i opakované masáže a postupný trénink. Zátěž se musí zvyšovat postupně, nutné jsou opakované kontroly. Je pochopitelné, že každá taková náročná operace je spojena s rizikem, že stav pacienta nebude zcela ideální. Systém rekonvalescence ortopedických pacientů je však už dnes velmi dobře propracován. K dispozici jsou vodoléčba a návody k účinné fyzioterapii, bolestivé stavy je možno úspěšně tlumit. Pozornost musíte věnovat i kvalitní výživě psa. Péče se v každém případě vyplatí. I když se nemusí podařit všechny pohybové komplikace zcela odstranit, lze zastavit nepříznivý vývoj, který by mohl vyústit až v úplné ochrnutí psa.

Chováme dva jezevčíky, dvouletou fenku a o rok staršího psa. Od poloviny října u fenky pozorujeme potíže s pravým uchem. Nejdříve potřebovala hlavou a často si ucho škrábala tlapkou. Potom se stav na pár týdnů upravil, ale během měsíce se situace ještě zhoršila. Naklání hlavu na pravou stranu. Z ucha jí nepříjemně zapáchá. Jinak je ale veselá, potravu přijímá s chutí a venku čile běhá s ostatními psy. Druhý pes je zcela zdravý a žádné potíže s ušima jsme u něj nepozorovali. Zkoušeli jsme fence nemocné ucho vytírat, ale moc se nám to nedařilo. Navíc jsme se dozvěděli, že by se při neopatrném zákroku mohlo ucho vážně poranit. Nemůže nakonec ohluchnout? J. I., Vyškov

Zdá se, že se jedná o případ chronické otitidy, konkrétně zánětu středního ucha. Původní příčinou bývá cizí těleso, například část stébla nebo klasu. Tím jak se pes snaží třepáním hlavy cizí těleso vypudit, paradoxně se většinou toto těleso dostává hlouběji do vnějšího zvukovodu. Není výjimkou, že jeho cesta končí až u bubínku. S přítomností cizího tělesa je spojené dráždění okolní tkáně a rozvíjí se zánětlivá reakce. Zánět vnějšího zvukovodu je bolestivý, pes si ucho škrábe a může celou situaci ještě zkomplikovat zavlčením dalších drobných předmětů. Pokud je mechanicky poraněn bubínek nebo je narušena jeho celistvost pokračujícím zánětem, přejde zánět vnějšího zvukovodu na střední zvukovod a stav se ještě zhorší. Postupně mohou nastat i potíže s polykáním. Mění se poloha hlavy. Jednoznačně je vhodné přenechat další postup veterinárnímu lékaři, který provede specializované otoskopické vyšetření. K tomu je zapotřebí patřičné technické vybavení (otoskop, endoskop) i zabezpečení vhodné řízené sedace nebo i celkové anestezie. Kromě klasické konzervativní léčby složitější případy vyžadují i chirurgický zákrok. ■